

{ אז נדברו }

פרשת בראשית תשפ"ז | גליין מספר: 749

להצטרפות לרשימת

התפוצה במייל:

A8447168@gmail.com

--

לחצובות בפס:

077-4448588

חדש!

ניתן לקבל את העלון

בפס:

מערכת אוצר הגליונות:

02-3132641

קוד עלון: 1233

לחצובות ולחצובות

קבע לעלון:

באשרא:

"גדרים פלוס"

(קופה: עלון או נדברו)

בטלפון:

0799-654321

בבנק: בנק פאגי

סניף 182

חשבון 747815

ע"ש: שב שמעתא

(מוזר להחזיר מס)

למענה אנשי:

052-7683095

אודות הנס הבלתי נתפס במטוס ש-רוכב שמים היה בעזרו...

לא יאומן!! רק לחשוב על שרשרת האותות ומופתים שנעשו בשמים על אדמת בני חם!!!
ברשותך קורא יקר: אגיד לך את ההרגש האישי שלי בעקבות הנס: בברכה של שבט יהודה כתוב: חכלילי עיניים מיין ולבן שיניים מחלב!!! אומרת הגמ' בסוף כתובות: כי אתא ר' דימי אמר: אמרה כנסת ישראל לפני הקב"ה: רמז בעיניך דבסיס מחמרא!!! תן לי קריצת עין של אהבה והיא יקרה לי עוד יותר מכוס יין משובח... 'אחוי לי שיניך דבסיס מחלבא', תביא לי חיך חשוף שיניים שזה שווה לי יותר מכוס חלב. כתוב כאן: שכשיהודה שב בתשובה לפני ה', אין לו בקשות מיוחדות, אין לו עיניים גדולות... כי סו"ס הוא בן של ה'!!! סמוך על שלחן אביו... אבל יש לו רק בקשה אחת צנועה... בקשה ממיסת לב: אנה ה'. בקשה קטנה לי אליך. אני בסה"כ רוצה קריצת עין!!! חיך קטנטן!!! רק רוצה שתחזיר לי פידבק... שאני אדע ששמעת אותי... הקשבת לי... שחזרת לאהוב אותי... שנעמתי לך בתפילה... כלומר: אין לי ציפיות שהחיך הזה יבא בהכרח בצורה של סיעתא דשמיא יוצאת דופן או ישועה גדולה... לא!! זה לא הנושא שלי... אני בסה"כ רוצה פידבק!! לשמוע שנעמתי לך... היית פה איתי והתרצית לי... פידבק!! זה הכל!!! ומעתה: זה לא סוד! השנה זה היה בולט באופן חסר תקדים... החיזוק העצום שהיה למיליוני עמך בית ישראל בחודש אלול האחרון ובירח האיתנים... כזו התעוררות של אהבה וגעגועים... הסליחות המרטיטות בכותל ובכל מקום אחר... ממש התגשמות של ההבטחה שהרמב"ם מזכיר אותה (פ"ז מהל' תשובה ה"ה) "וכבר הבטיחה תורה שעתידים ישראל לעשות תשובה בסוף גלותם ומיד הם נגאלים וכו'". ואז לקראת הפרידה, לקראת ה'סעודה קטנה' של שמיני עצרת... לקראת שמחת תורה שמציף לכולנו זכרונות מעורבים (מימים של ריחוק שהתקיים בנו 'אף חובב עמים' - שה' הראה פנים שוחקות לאויביו והשיב אחור ימינו מפני אויב) כעת ה' רצה להחזיר חיך - לבן שיניים מחלב... להיענות לבקשה הצנועה של כנסת ישראל להחזיר קריצת עין של אהבה וחכלילי עיניים מיין...

והקריצה השמימית הגיעה... מהרע של השמים... ממני באהבה רוכב שמים... קריצה שכל כולה ניסים גלויים!!!! נתת ליראך נס להתנוסס!!! חיך שכל כולו נטו מפגן אלוקי לעיני כל העמים!! אף אחד לא מפגר... כל גוי מבין מה היה אמור לקרות פה לפי כל הפרמטרים... אבל ה' תזמן את כל ההפקה המכוונת הזו נטו בתור קריצת עין ופידבק... כן... הייתי פה!!! קבלתי את הסליחות שלכם מידי ערב בחודש אלול... קבלתי את הנכונות ואת הנדיבות של שלכם לשוב אלי באמת ובתמים... אהבתי אתכם אמר ה'!!! זה מה שזעק כאן באותו נס להתנוסס...

מפחיד לומר: אבל בנס הזה שקרה עם אותו מטוס, היה מכלול כ"כ גדול של צירופי מקרים שאין אחד שלא מבין שצירוף כ"כ גדול של אנשים שמצליחים לגלות תושיה זה לא סיפור הצלחה של מישוהו מסוים שרצה ש'תהיה תפארתו על הדרך', (האינסטטור ושותפיו שם לא חשודים שהם עבדו ממנוע של רצון לקידום אישי וכדו') אלא הכל סיפור של נס אחד גדול מתחילה ועד סוף... אז מי יודע... אולי יש כאן כעין בחינת 'מתוך הניסים הגלויים אתה למד על הניסים הנסתרים', ופה לצורך העניין הניסים הגלויים זה הארת פנים שהתגלתה כאן בשרשרת גילוי התושיה, ולעומת זאת במקביל הניסים הנסתרים, זה ההסתרת פנים שהתגלתה בשרשרת המחדלים שהיו באותו שמחת תורה. אז אולי נעשה השוואה וכמו ש-קל לנו להבין שהניסים שהיו בתושיה שהתגלתה הכל בגזירת עליון... אז גם בניסים הנסתרים - בהסתרת פנים שאירעה באותו טבח בשמחת תורה... גם שם נזיז את כל הכושלים לצד... ונפנים שהכל בגזירת עליון! ובפרט בא"י שעיינו הרואות עד כמה 'עיני ה' אלוך' בה' לאורך כל הדרך... לדעת שאנו מונהגים לאורך כל הדרך למעלה מדרך הטבע...

המחדל שקדם לטבח הנוראי בשמ"ת היה כל כולו למעלה מדרך הטבע, וההוכחה הפשוטה ביותר שגם החיזוקים הבלתי פוסקים שבאו אחריו, הם בוודאי למעלה מתפיסת שכל אנושי!!!

ניתן לומר על השלוש שנים האחרונות: 'כמה לא חלי ולא מרגיש ההוא גברא דמריה סיעיה', אנחנו מוקפים בכ"כ הרבה ניסים ובכ"כ הרבה סבבי מלחמות מורכבות, והתרגלנו לזה... הייתי בכותל בחוה"מ סוכות וראיתי את הנהירה והנחשול הבלתי פוסק... כולם חגיגים... כולם מטופחים, לבושים טוב... ואתה חושב לעצמך: רבש"ע: מישוהו פה זוכר כמה פעמים בשלוש שנים האחרונות... כל ארץ ישראל היה בצבע אדום תחת אש? (אגב: במקרה, בפסח האחרון הייתי בכותל... תן ניחוש כמה היו? חמישים איש!!! תנסה להיזכר למה, והיום 50.000 איש...)

כמה עשרות מיליוני ערבים המו ונשא ראש בשנתיים האחרונות ואמרו לכו ונכחידם מגוי ולא יזכר שם ישראל עוד? כמה רבבות טונות של חומר נפץ התפוצצו לנו מעל הראש בשמי ארצנו הקטנה ב-36 חודשים האחרונים? מישוהו מהאויבים שלנו חלם שאת כל זה נעבור בשלוש שנים האחרונות, ותכל"ס בחוה"מ הזה אתה מגיע לכותל וכי אעבור בסך אדם עד שריד בית אלוקיני בקול רינה ותודה המון חוגג? לא יודע!!! משהו פה חדש לי... אולי אני מצומצם ודווקא לי שם בצפון... אבל נראה לי שמהוה קרה בכמויות!!! הצאן אדם הבלתי נגמר הזה בלע"ר... זה לא מה שהיכרנו בעבר... זה סדר גודל אחר... כשראיתי את זה צף לי הפסוק: והותירך ה' בכל מעשה ידיך לטובה, כי ישוה ה' לשוב עליך לטובה כאשר שש על אבותיך כי תשמע בקול ה' אלוקיך!!!! כן... צריך לדעת את הזוית הזו... לדעת שכלל ישראל ככלל!! נמצא במקום אחר ממה שהיה... אני לא מבטיח לך שנרגיש את זה בקלפי ביום הבחירות, אבל ה' בוודאי רואה את זה וזה הרבה מאוד... טוב לדעת זאת...

לא אומרים בדיחות למי שלא מבין

בדיחות...

בזמן שביהמ"ק היה קיים היו תולים ביום כיפור את הלשון זהורית האדום בפתחו של אולם ואז אם הלשון זה זהורית הלבין היו שמחים ואם לא היו עצבים... ואז חכמים החליטו לסלק לגמרי את הלשון של זהורית כדי שעם ישראל לא יהיו עצובים... **והשאלה מתבקשת מאליה:** ממה נפשך... אם הלשון של זהורית לא הלבין כיו!!! כי עשינו הרבה עבירות ולא חזרנו בתשובה ולכן לא מגיע לנו... אז שיהיו עצובים... יקוב הדין את ההר... נרדמתם בשמירה?? עשיתם צחוק כל השנה ובנוסף לכל גם לא חזרתם בתשובה?? העצבתם את השי"ת?? אז הנה... כעת הגיע תורכם להיות עצובים, אז למה חז"ל כ"כ חוששים מזה? אם מגיע לעמ"י להיות עצובים שיהיו עצובים... נשכבה בבשתנו ותכסנו כלמתנו כי לה' חטאנו???

אז לפני כמה שנים הייתה לי תשובה על דרך הוורט: שמאכן רואים שמה שיהיה ומה שלא יהיה, עם עצבות אי אפשר להתחיל שנה!! כי עם עצבות אין סיכוי להגיע לשום מקום... להתחיל שנה עם עצבות זה מתכון בדוק שגם בשנה הבאה הלשון של זהורית לא ילבין... ולכן גם אם מגיע לישראל להיות עצובים אסור ככה להתחיל שנה, ולכן חז"ל הסתירו את הלשון זהורית שלא הלבין... עד כאן וורט... ונראה לי שהוורט הזה הוא בהחלט נכון ותמיד נכון... אבל עדיין מדובר בוורט!!! כי תכל'ס: השאלה בעיניה עומדת: סו"ס יום כיפור זה יום של מבחן, יום של חלוקת תעודות, האם ה' קיבל את התשובה או לא... וא"כ אין סיבה להחביא את התעודה?? ילד אמור להתמודד מול כל תעודה איזו שתהיה ולהסיק מסקנות להבא!!!!

אז זהו! שלאחרונה נראה לי שההסבר בזה הוא אחר: הלשון של זהורית היה משמש בתור **סימן** משמים!! סו"ס הוא הגיע עוד בעיצומו של יום כיפור, כשעדיין לא מאוחר... (אם נדבר בשפה של בחירות, הלשון זהורית לא בא על תקן של 'תוצאות הבחירות' אלא על תקן של 'מדגמים' ראשוניים) אם הלשון הלבין זה **סימן טוב**, ואם לא הלבין זה **סימן רע**!!!

עכשיו ככה: ה' לא סתם שולח סימנים משמים!!! סימן רע משמים זה לא סתם "אונא לך..." עשיתי לך פרצוף כועס... מגיע לך... לא!!! לסימנים משמים יש מטרה!!!! נו... מהי המטרה של סימן משמים? המטרה היא לא פחות ולא יותר: נאום הגיוואלד!!! רבותי: עדיין יום כיפור... עדיין לא מאוחר... בעוד כמה שעות יש נעילת שערים וזהו... 'אפילו הקריב כל אילי נביות שבעולם אין מוחלין לי', וכעת עדיין לא מאוחר!!! ניתן עדיין לקרוע את רוע הגזירה. ותכל'ס... ברצוני לעדכן אתכם שלעת עתה, בקצב הזה המצב בבי רע... אם לא יקרה פה מהפך חיובי בשעות הקרובות אנחנו בצד המפסיד. נו נו... לתפוס את העניינים לידיים... ולכן שלחתי לכם כעת צינתוק משמים!!! הלשון של זהורית נועד כדי להפעיל! לעורר!!! להצית! לדרבן!! נו נו... שפרו מעשיכם וברית לא תופר... ואם ככה הרי 'ויראה לפניך עד ערב', ותצא בת קול לך אכול בשמחה לחמך וכו'... **ותכל'ס!!! אכן הגיע הסימן הרע**... הלשון לא הלבין... וחכמים בודקים ימינה ושמאלה וממשיכים דופק... נו... האם עם ישראל מגיבים 'טוב'?? ומה מתברר?? שכלל ישראל בכלל בכלל לא לוקחים את זה למקום הטוב אלא ההיפך אם ציפינו שברגע שכלל ישראל יגלו שהלשון לא הלבין, זה יפעיל אותם!!!

יתחילו פה שאגות תפילה... התייפחויות והתעלפויות של חרטא וידיו וקבלה לעתיד... יהיו פה כינוסי חירום והחלטות דרמטיות על שינוי כיוון... ותכל'ס... ההיפך הגמור... במקום שתהיה פה התעוררות דווקא נהיה במקדש מין שקט דכאוני...

מתברר שברגע שהעוילים הפנים שהלשון זהורית לא מלבין... כל האויר יצא מהמפרשים... כולם איבדו את כל המוטיבציה... רוב הציבור יוצאים בביהמ"ק בפחי נפש כנזופים לפני המקום... וזהו... עומדים בפניה בעונש בראש מורכן ומתחילים שנה עם אף למטה... בקיצור: מתברר שבמקום שהסימן הרע משמים יפעיל וידרבן אותנו להתעורר ביותר שאת... **הרי זה עושה בדיק את הפעולה ההפוכה!!!** במקום למשוך את ההגה לכיוון מעלה ולקבל החלטות... אנחנו עושים פרצוף נעלב של ילדה שאמא אמרה לה מילה והיא בורחת לחדר...

ואי לך ובהתאם לזאת: חז"ל עשו את השיקול הענייני: אם הלשון זהורית, במקום להועיל ולחזק, הוא רק מזיק ורק מחליש ולוקח אותנו אחורה, אז תודה רבה, הקש ביטול!!! לא צריך!!! 'לתקוני שדרתיך ולא לעוותי...' אם נאום הגיוואלד של ראש המפלגה גורם רק לירידה במורל ואוירה דכאונית במטה המרכז... אז באמת צריך להפסיק עם הקמפיין תיכף ומיד כי הוא רק יורה לנו ברגלים...

כעת פתחתי לפניך בשורות ספורות אלו את הסוגיה של סימנים משמים כי זה נושא נרחב ונכבד בפני עצמו... אבל במילה אחת: תזכור כלל ברזל: כל המושג של סימן רע משמים... זה לא קטע של "אונא לך..." לא התנהגת יפה?? אז קח נזיפה... לא!!! סימן רע משמים זה בסה"כ נאום הגיוואלד... חבל... יש עדיין על מה לדבר... ואתה קצת רדום... לכן אני שולח לך סימן רע בתור איתות מצוקה, ההלו... תעביר הילוך... זה רציני... אבל אם לא מבינים עניין... אז הסימנים משמים לא רלוונטים...

יש לציין שבנקודה הזו... יש לנו ראש מאוד קטן: כשה' בא לעורר אותנו ולכן הוא שולח לנו סימן רע... במקום לקבל את זה נכון ולקחת את זה למקום של תנופה... אנחנו נעלבים... הולכים לפניה ומתאבנים... זהו... ה' לא אוהב אותי... עומדים בפניה בעונש...

הדוגמא הבולטת ביותר: הפלצות של אלול זכרונה לברכה!!! שאת אבא שלי ואבא שלך זה הפעיל... זה גרם להם להיות יותר טובים ולהיכנס להילוך גבוה יותר ולסגל לעצמם יותר ויותר תורה ומעש"ט... הם הבינו את הניואנס הפשוט שהקמפיין של הפלצות לא נועד עבור יהודים מסורתיים שנכשלים בכרתות... לא! בחיים לא תראה ראש מפלגה מתנדנדת של ארבע מנדטים שמוסר נאום גיוואלד בעיצומו של יום הבחירות... זו הטעות הכי גדולה! אדרבה, הוא יקדים למסור את נאום הנצחון באמצע יום הבחירות, כדי לתת סיכוי אחרון להגביר מורל ומוטיבציה עד הקצה... הוא ישיר סליחות והכל יהיה באוירה של אופוריה כי כולי האי ואולי... מי בוחר לעשות את נאום הגיוואלד?

מי שבלאו הכי הולך לקחת את הגביע... הרב שטיינמן שהיה שלם בכל מידה נכונה, היה לו את הלוקוסוס להיות פערפעקציוניסט... והוא היה נחוש לשלול אפילו ביקור הכי קטן בגהינם... הוא זה שכל הזמן

שינן לעצמו שאוי אוי... אני בדרך לגהינם... בטח!!! הוא נחוש לנקות את השטח הרמטית... דווקא עובדי ה' המופלגים... הם אלו שמאמצים לעצמם את התוכחת מוסר הכי נוקבת... הם אלו שידברו הכי הרבה על הגיהינם ועל חיבוט הקבר, כדי לשלול קורטוב של ריחוק מה'... ומשום מה את הניואנס הפשוט הזה אנחנו מתקשים לעכל!!! כן!!! זו אחת ההפתעות הגדולות שלי!!! כי אני תמיד הייתי בטוח שהדור שלנו הרבה יותר משופשף מהדורות הקודמים... אז זה שלא!!! מתברר שהדור שלנו אמנם יותר משופשף בפוליטיקה ובסלנגים ובהומור ציני שמאפיין את דורנו. אבל בכל השפראך ששייך לרוחניות... פה בבת אחת אנחנו נהיים ראש קטן!! יש לנו משהו מאוד מקובע ואנחנו יותר מידי נתקעים על כל חצי משפט במחזור... ואנחנו נצמדים למילים ולא קולטים את רוח הדברים...

תאר לעצמך: שכן אדם תמים עומד לו בהופעה של זמרים מדורנו... ואז הוא שומע את הזמר שר בשברון לב... 'כי כל לבב דוי וכל ראש לחלי' וכולם עוצמים עיניים והוא נכנס ללחץ... רגע... מה קרה? מישוה נפטר? ואז אחרי רגע הוא שומע כמה אייפוניסטים שרים בזעקה ובדבקות 'אבא אבא אני רוצה להיות, רוצה להיות ירא שמים' והוא מנסה להבין בשיא הרצינות... רגע... הם באמת רוצים להיות ירא שמים... אז למה זה לא נראה ככה?? הוי... לך תסביר לו... שזה נכון!! הכל נכון!!

זה נכון שהם רוצים להיות ירא שמים... אבל כעת הם בעיקר רוצים לשיר--- שהם רוצים להיות ירא שמים... נו... לך תסביר את זה לבן אדם שלא מבין שפראך של הופעת זמר?? לך תסביר לו שנכון שהזמר שר 'חנני ה' כי אומלל אני...' אבל זה לא אומר שהוא בעצמו כעת אומלל!!! הוא שר את זה... הוא מגיש כעת את האמירה הזו... ו... זה לא סתירה שעל הדרך זה גם נכון... כי באמת 'חנני ה' כי אומלל אני'...

נו... לך תסביר את זה למישהו מרובע שהחליט להקשיב לכל מילה שנאמרת והוא דורש הסברים מנומקים... מה מתכוין המשורר... אה??

אז יש לציין שהמשל הוא לא כ"כ מוצלח... כי סו"ס בהופעת זמר זה באמת לא משהו אמיתי... אבל עדיין, בתור מדגם... תחשוב על אותו משקל: כשאבא שלי עמד בנתנה תוקף ואמר 'מי יחיה ומי ימות', הוא הבין את רוח הדברים... הוא לא נתקע!!! הוא לא לקח את זה אישי,

הוא הבין שיש פה אמירה כללית שהיום זה יום הדין והכל נגזר, החל ממי יחיה ומי ימות, ומי ישפיל ומי ירום, ומכאן ואילך הוא כבר לקח את המסקנות האישיות שלו לאן שזה נוגע אליו... אבל אני ואתה... רק הגענו לנתנה תוקף... בום!!! פיגוע!!! רק אמרתי 'מי בחניקה' מיד הבנתי שזה מדבר אני... אותי?? למה לחנוק אותי?? מה עשיתי?? ומי בסקילה?? מה... לא מספיק שחונקים אותי, גם רוצים לסקול אותי? ואז נתנה תוקף נהיה מאיים והכל אישי... הההלו... מה זה המקובעות הזו? למה אנחנו נתקעים כ"כ? איפה השפשוף הרוחני של פעם... היו כמה שהתקשרו אלי השנה... ושאלו אותי את השאלה שגם אני שאלתי: אנחנו אומרים בסליחות שאנחנו כאלו רשעים... דלים וריקים דפקנו דלתיך... למה? למה להגיד עלינו כאלו דברים רעים?? הרי 'אפילו ריקנים שבך מלאך מצוות כרימון'?? נו... מה התשובה? לגופו של עניין אתה צודק!!! אבל למה אתה נתקע?? מה... אתה לא מבין שזה סוג של

ולעומת זאת אחיתופל?? אחיתופל לא חלם חלום רע בחיים שלו... כל החלומות היו מותק של חלומות... מה הפשט בזה??? למה לדוד מגיע חלומות רעים ולאחיתופל חלומות טובים?

התשובה היא כך: בינינו לבין עצמנו... חלום!!!! עד כמה שבאמת מדובר בסה"כ בחלומות בעננים... אז חלום הוא תמיד דבר רע... זה בכלל לא רלוונטי עד כמה החלום היה טוב או רע... כי כל עוד קמת בבוקר וגילית שזה היה חלום, אז החלום מתברר כסתם אשליה רגשית מיותרת... כי ממה נפשך: אם זה חלום מקסים ומתוק וקמת וגילית שלא דובים ולא יער והכל חלום. אז סתם התאכזבת ונחתת למציאות העגומה ובאותה מידה ההיפך... אם זה חלום ביעותים וקמת שגילית שלא קרה כלום... אז גם כאן סתם נבהלת לחינם... כך שממ"נ, חלום תמיד מתברר כהטרדה מיותרת מתחילה ועד סוף... אלא מאי?? מתי חלום מתחיל להיות שווה וטוב?? כשמדובר בחלום אמיתי!!!! כשהחלום מביא לך מידע אמיתי שיכול להועיל לך... פה חלום נהיה מועיל וטוב!!!

כלומר: אני בא לאפוקי שזה לא כמו שכולם בטוחים שחלום טוב זה מ'בית חלומות' ואילו חלום רע זה שחלמתי שקרה משהו רע... לא!! כי כל עוד זה סתם חלום, זה תמיד רע... אלא מאי? אם כבר יש חלום טוב ורע זה שכשמדובר בחלום אמיתי, זה חלום טוב... ואילו חלום שהוא סתם שקרי והכל מתחיל ונגמר שם בחלום, זה חלום רע... (דרך משל: נניח שחלמתי שיש דליקה, וקמת וגילית שזה נכון, באמת יש שריפה, זה הרי חלום נפלא... כי הנה... בזכות קמת וכיבית את השריפה, אבל מי שחולם כבר שנים ששלוש ואין שלום, ואז בוקר אחד הוא התעורר למציאות עגומה של השביעי באוקטובר, מתברר שכל החלומות השלושים שהוא חלם עד היום, זה היה חלום אחד רע מתמשך... אין לך חלום ביעותים בהקין, יותר מהחלום הקסום שמקבלי ההחלטות במדינה נרדמו כהוגן בלילות שלפני זה...)

ומעתה!!!! כשדוד המלך ישן... מה הכי טוב לדוד ולכל העולם?? שדוד יתעורר!!!! כי כל רגע נוסף שדוד המלך נייעור ממסתו הוא 'בדיחא דמלכא', הוא משפיע שפע אינסוף של אהבה וגעגועים לה', ה' מתאוה לשירות ותשבחות של דוד... נו... אבל מה לעשות שלעת עתה דוד עדיין ישן... נו... מה כעת החלום הכי אמיתי ונכון?? חלום כזה שיצליח להעיר את דוד כמה שיותר מהר!!! ואז באמת מגיע חלום רע!!! חלום שמוציא לדוד את החשק לישון... ולא זו בלבד אלא חלום כזה רע שגורם לדוד לעשות עוד חשבון נפש ולהתקרב עוד יותר לה'. זה חלום הכי טוב בעולם!! זה חלום שפעל את פעולתו! חלום שקידם את דוד למקום עוד יותר טוב ולעוד יותר קירבה לה'... (תבין: זה חלום שהתגשם באותו רגע... כי הרי דוד נניח חלם שכולם מתים ומתרחקים וה' ישמור... ותלכ'... הפתרון של החלום היה בסה"כ שדוד צריך להתעורר... וזה התגשם במקום)

לעומת זאת אחיתופל... בשמים רוצים שהוא ימשיך לישון... למה?? כי אם אחיתופל מתעורר ומגיע לביהמ"ד, המשמעות היא שהוא שוב מעליב את דוד... 'נאספו עלי נכים... קרעו ולא דמו', ולכן משמים נותנים לאחיתופל חלומות נעימים ביותר שגורמים לו לישון טוב ולא לקום... הנה לך חלום רע!!!! כי נכון... יתכן שהתוכן של החלום הוא שהכל טוב ונפלא ומתוק... אבל המטרה של החלום למנוע מאחיתופל לקום... זה חלום שלוקח אותו למקום לא טוב!!!

ולסיום: פעם קרה לי שבשחרית של שבת התחלתי אתה חונן... נפל לי הלב... סימן רע!! אבל לחבר שלי לא היה סימן רע... הוא פשוט לא קם לשחרית באותו בוקר... מי שבכלל לא מתפלל יש לו סימן רע? מה התשובה?? זה לא סימן... זה זה!!! זה בדיק ש-בת תחילה סימן יפה לבנים... נו... וכן תחילה? אין צורך בסימן... זה בן בלי סימן ודו"ק...

הנה לך עוד סוג של נאום הגיוואלד... השאלה לאן לוקחים אותנו... האם לוקחים את זה להתאבנות... ירידה במורל... או שומעים כאן קריאה... פניה אישית ממנו יתברך... אני מזמין עוד מזיגת כוס לרבו ללא פידבק...

מה שבטוח... לכל ידידי ורעי שמחוברים באובססיה למיסטיקה וכל המצב רוח שלנו נע בהתאם לשלל הסימנים השונים והמגוונים משמים... אין לנו ברירה אלא לבחור אחד מהשתיים: או שאנחנו מחליטים להשתפשף ולהבין את שפת הסימנים ולקחת את זה למקום בונה ומפעיל...

או!!!! אם אתה לא מצליח לקחת את זה למקום טוב... אז תחתון!!!! תחתון עד הסוף ותשים פס!! זהו!!!! אין שום סימנים משמים... אותותינו לא ראינו אין עוד נביא ואין איתנו יודע עד מה... ואני יכול להגיד לך בנימה אישית: אני חתכתי!!!! ועד הסוף!!!! אין אצלי שום סימנים משמים, יש לי סימן אחד ויחיד... מה שנכון!!!! אם תוכיח לי ע"פ תורה שכן וכך רצון ה', זה הדבר היחיד שמחייב אותי!!!! וגם אם יבואו כנגדו מאה סימנים הפוכים... זה לא מעניין אותי בגרוש... אני כופר הכל!!!!

ואי לך ובהתאם לזאת: מי שהסימנים משמים רק גורמים לו לסטות ולהסיק מסקנות שמנוגדות לרצון ה'... אחד כזה צריך לזלזל בכל החלומות וכל הסימנים משמים ולדעת שזה נטו יצה"ר... מסיבה פשוטה: ה' לא שולח סימנים למי שלא מבין את שפת הסימנים... מי שמראים לו לשון של זהירות והוא נהיה עצוב... זה אומר שהוא לא מבין עניין... ממילא הסימן כבר לא רלוונטי, והוא נשאר נטו יצר הרע... וזו הסיבה שמרן החזו"א זלזל לגמרי בחלומות ובכל הסימנים המקובלים וטען בשיוויון לב שאנחנו לא ראוים לסימנים משמים...

מה פירוש לא ראוים?? אנחנו פשוט לא מגיבים נכון... לא לוקחים את זה למקום הנכון... ולכן לא יתכן שהסימנים רלוונטיים בשבילנו, כי כמו שלא אומרים בדיחות למי שלא מבין בדיחות... ככה לא מביאים סימנים משמים שלא מבין שפה של סימנים... כי שוב: כשהרבש"ע שולח סימנים, יש לו מטרה בזה!!! הוא רוצה לקדם אותנו בזה... ואם בשטח התוצאה היא ההיפך הגמור, זו ההוכחה הכי פשוטה שהסימנים לא נוגעים אלינו!!!! (ושוב: הכל בגזירת עליון! אם ירד גשם בסוכה, והמזון שלי התרטב והעיר אותי באמצע הלילה... ברור שזה משמים... עובדה שזה קרה!!! השאלה היא: האם יש פה משמעות נוספת מעבר למזון שהתרטב?? זה לא!! כי משמעות וסימנים מיועדים למי שבעניין ולא למי שלא) ואני יכול להגיד לך בפה מלא: אני ואבא שלי... שנינו היינו קמים בבוקר עם כל מיני חלומות... ובשביל אבא שלי, כל חלום היה סימן מובהק משמים, ובשבילי לא!! ולמה?? כי כל חלום רע שאבא שלי חלם זה גרם לו לקום מהמיטה וללמוד באמצע הלילה ולעשות חשבון נפש ולהסיק מסקנות... ואילו אותי זה רק הכניס לדכאון וגרם לי להתכרבל עוד יותר 'ויישן ויחלום שנית', אז אני יום אחד הבנתי עניין וחתכתי על כל הסימנים האלו... ואילו אבא שלי המשיך להסיק מסקנות בעבודת ה'!! כי אותו זה קידם... ואותי זה הרס... (ובאמת כשאבא שלי נפטר, אמרתי לאחים שלי, אם אבא מגיע אליכם בחלום תעדכנו אותי, כי ליי? אין סיכוי שהוא יגיע בחלום... הוא לא יתבזבז עלי... כי הוא יודע טוב כמה זלזלתי בחלומות... הוי כמה אנשים קברתי בחלום והם ממשיכים לנשום ולבעוט... לא מגלים שום סימני פרישה מהחיים...)

אגב: אם כבר דברנו על חלומות: אז הגמ' אומרת שדוד המלך לא ראה חלום אחד טוב בחיים שלו!! משמע שדוד דווקא היה חולם הרבה חלומות והוא היה מתייחס אליהם... אבל כולם היו חלומות רעים!!!

שפראך... כשאני מבקש ממישהו מחילה... אוטומטית אני משתמש בנימה של 'אוי... לא הייתי בן אדם!!' מה... באמת לא הייתי בן אדם?? הייתי חיה? זה שפראך של התנצלות... בפרט שאני מבקש סליחה בשמי ובשם כלל ישראל... כנ"ל בכל השפראך של ההתמסכנות שלנו בסליחות ובשמי חמישי... אם מאוד תרצה אתה יכול להיתקע בכל חצי משפט... 'נפשנו קצרה מחרב משבי ומדבר וממגפה', רגע... נפשנו קצרה? לא בטוח... מחרב ומשבי? לא יודע במה מדובר... נו... אז למה בכל זאת אומרים את זה?? כי זה שפראך... אנחנו מדברים פה בשם האומה היהודית כולה... ובשם כל הדורות כולם... בקיצור: כמו שישיראלי משופשף מבין את השפה שעולה חדש נתקע בכל חצי משפט... ככה אנחנו נהיינו מקובעים ופשוט לא מצליחים לזרום עם השפראך של עבודת ה'... אם רק נבין את זה נחסוך המון המון סיבוכים אישיים עם עבודת ה'... כנ"ל בתשובה... כנ"ל בכל הסיפורים שמספרים לנו על גדולי ישראל שאנחנו לוקחים אותם כחוק פרה אדומה.

ושלא תבין: זה לא שבעבודת ה' הדברים לא נאמרים ברצינות... אלא רק בערך! לא!! זה אמיתי לגמרי!! אבל יש את רוח הדברים!!!

כשאני מאוד מאוד מתבייש ממישהו ואני אומר לו שלא מגיע לי כלום... אני מתכוין לכל מילה שאני אומר וזה לא סתירה לרגע שיתכן שמגיע לי בהחלט... אתה מסוגל להכיל את הניגוד הזה? זה נקרא שפשוף!!! מה שקרה זה שלקחנו את כל השפשוף לפוליטיקה ולבחירות... ואילו אבא שלי השאיר את השפשוף הזה בעבודת ה' ולכן לא הפריע לו ללמוד ראשית חכמה שער גהנם ולצוף מעל המים... זה הסתדר לו בראש... ---

נחזור לעניינינו... סימנים טובים או רעים משמים נועדו להפעיל אותנו!!! דוגמא קלאסית של סימן רע משמים... השנה בחוה"מ סוכות, כמה וכמה פעמים קרה ש-קול דודי דופק... התחיל גשם חזק בסוכה... הוצרכתי לקום... לצאת מהסוכה... טרטור שלם... ויש משנה מפורשת בסוכה שזה סימן רע!! זה סימן קללה! אי אפשר להתווכח עם זה. משנה מפורשת... נו... איך בולעים את הגלולה המרה הזו?? נו... מה הסימן רע אומר?? בני היקר שמיל... אני שופך עליך קיתון... צא... צא מהסוכה שלי... אכן אני קם מהמיטה רטוב עד לשד עצמות... מוציא ראש החוצה ומנסה להבין: רבש"ע: מה קרה פתאום?? למה אתה מגרש אותי מהסוכה?? כבר שקלתי להיעלב... תראה מה שזה... באתי למזוג כוס לרבי ושפך לי קיתון על פני... אי אפשר בשימוש... עשיתי פרצוף נעלב ותכננתי ללכת... ואז פתאום קלטתי!!! ש... מה בסך הכל ה' רצה ממני??

ה' בסה"כ רצה לבדוק את האהבה שלי האם אני מוכן שוב פעם למזוג לו כוס גם בפעם השניה... גם אחרי שבפעם הראשונה הוא שפך לי קיתון על פני... הבנת?? ה' לא אמר לי: אני לא אוהב אותך!!! אדרבה... ה' בסה"כ שאל אותי: האם אני מוכן להמשיך לאהוב אותו גם אם לא קבלתי פידבק חיובי... נו... איך הוא שאל אותי?? באמצעות סימן קללה... הוא הוריד גשם... הגשם הוא נזיפה... השאלה היא לאיפה אני לוקח את זה... האם אני לוקח את זה בנימה אישית... נעלבתי... ה' נזף בי... כעת הולכים הבייתה בפנים נפולות... או שה' בסה"כ אמר לי: אני מזמין עוד קצת אהבה!!!! אני רוצה לראות האם גם אחרי הגשם אתה שוב תחזור להתחבק איתי בסוכה...

איך יכול להיות שבחור לא יודע הלכות פשוטות?

מידי פעם יוצא לי לשמוע טיעון קנטרני מהעזרת נשים... כלפי בחורי ישיבות! והיות אני באופן אישי נעלב בשבילם, אז אולי קצת, בשבוע זה, כשהגיליון עדיין לא מתפרסם בישיבות, אולי זו הזדמנות לפתוח את הנושא... ובכן: משום מה יש איזשהו תרחיש רטורי שבנות סמינר מתארות אותו בפאתוס!!! אודות אותה בת סמינר צדקנית שזכתה להגשים את שאיפתה... ואכן זכתה להקים בית עם בחור מתמיד וכן עליה, שגמרו עליו את ההלל... אלא שאז הגיעה השבת הראשונה בבית וכצפוי בדקה התשעים, תמיד פתאום צפות ומתעוררות שאלות הלכתיות מעשיות בדיני שהיה והטמנה ומחזי כמבשל וכו'... ולמרבה הבושה מתברר שמידעיונו הבחור המהולל שכ"כ הפליגו בידיעתו בתורה... מתברר שהוא לא יודע מימינו לשמאלו בהלכות שבת... ולא זו בלבד! אלא מתברר שאשתו הצעירה שבכלל למדה מחשבים, מגלה ידע בהלכות שבת עוד יותר מבחיר עולם הישיבות!! וכדי ביזיון וקצף... מישוה מכיר את הטיעון המסעיר הזה?? ישנם בנות סמינר שנוהגות להיות נסערות מהתיאור ה'מחריד' הזה... מבחינתם זו הנחיתה הראשונה שאחרי החתונה, שהיא מגלה שהעילוי הגדול שכ"כ הפליגו בשבח ידיעתו בתורה... זה לא הכצעקתה, (וכמובן, מכאן זה ממשיך לדמות צללים שמהלכת אימים על כל בת סמינר!!! האברך המיתולוגי שאשתו חוזרת מהעבודה והיא מוצאת אותו יטן וכו' וכו')

אז אין בעיה!!! אני דווקא בעד!!! אם המסקנה שתצא מהתיאור הזה היא שמכאן ואילך 'אל תסתכלי בקנקן אלא במה שיש בו'... אל תתפעלי מהנוצץ והמבריק... תבדקי היטב אם תוכו כבדו, אם זו תהיה המסקנה אני בעד!! שווה לנו את המחיר!! שווה לנו שיכפישו קצת בשידוכים את הבחורים ששוים סובין, כדי לברר ולהוציא סולת נקיה ומסולתת... על אותו משקל!!! בחור שיושב ולומד כל היום... הוא בן תורה ברף של תכנות!!! הוא לומד לתכנת את הסוגיה!!! הסיבה שהוא לא יודע הלכות שהיה והטמנה באופן פרקטי... זה רק בגלל שהוא למד את הסוגיה הזו ברמה של תכנות... מרוב אינספור פרטים בפרק כירה, בחילוק בין גפת ועצים לקש וגבבה, בין סמיכה לשהיה, ובין שהיה לחזרה, בין חנניא לרבנן, וכל הני לישיני משמיה דרבי יוחנן, ורש"י ותוס' והרא"ש, ומצטמק ויפה לו או רע לו... והוא שקוע בתכנות!! במוח שעומד מאחורי המסקנה המכנית ההלכתית... ואכן באמת... בשעט"מ הוא בא בברית הנישואין, ואמנם בתחום הפרנסה את המתכנתת והוא הטכנאי... אבל בייחס לעסק תורה... בזה את טכנאית לכל דבר ואילו הוא המתכנת!! והנה הגיע כניסת שבת ואת עומדת עם הסיר ושואלת טכנית: איפה מבריגים את הסיר? בפלטה? בבקעף? בהטמנה? ככה או ככה?? ופה המתכנתת מתגלה כפלונת!! הוא אמנם תכנת את פרק כירה... אבל כשזה מגיע לפרקטיקה טכנית... את המידע הנקודתי הזה הוא פספס!

אל דאגה... אני עוד אתן לו על הראש... אני לא אתן לו להתבזות... אני אגיד לו שאקרא את כל השלושים שורות האלו בחוברת של הפוסק ר' עמרם פריד והכל יהיה בסדר... אבל להקל בכבודו בגלל שהוא לא יודע לתקן מגעים? לא אנוח ולא אשקוט על כבודו!!! (אגב... נא לא להעביר לו את המאמר הזה, הוא לא צריך לדעת כמה כבוד אני באמת רוחש לו... כי אני רק צועק עליו... רק מטיח בו ללא רחם... בחור אוהב מכות, בחור ישיבה הוא לא נקיבה...)

אגב: אם כבר הגענו לזה... אז לא יזיק קצת מידע בשלום בית... באופן כללי צריך לדעת שלגברים יש חולשה כללית בייחס לטכני!!! בא נגיד את זה יותר עדין: נשים הרבה יותר מפותחות בחלק הטכני!! עשיתי פעם מחקר: גם האברכים שהכי מדקדקים במצוות שמקפידים לעשר כל דבר... מירקות ועד פטל... אבל בפועל, בשטח מי זה שמעשר?? האשה!!! לא הגבר!!! הוא יגיד לה... יסביר לה... ירד איתה לפרטי פרטים איך לעשות... אבל בסוף כשזה יגיע לשלב הפרקטיקה, הוא יצטרך שהיא תעשה את זה!!! אגב: חלוקת עבודה הזו בין גבר לאשה זה אשטיקלע יששכר וזבולון בזעיר אנפין... הגבר נותן את הקו ההלכתי וההשקפתי כמו יששכר, ואילו בפועל האשה מבצעת בשטח כמו זבולון...

אז לי היה נס באופן אישי, וכבר לפני שהתחתנת, דודה של אשתי הכינה אותה מראש, תדעי לך שאחד מהשטים: או חצי מהגברים אוטיסטים!!! או שכל גבר הוא חצי אוטיסט!! ומה היא התכוונה?? זה לא שאנחנו באמת אוטיסטים... אבל בייחס לפרקטיקה שהאשה נחונה בה... הרי אשה שפעם ראשונה מגלה עד כמה בעלה חלש ממנו בתפקוד הטכני ועד כמה הוא לא מסוגל לעשות שני דברים ביחד... ברגע הראשון היא נכנסת ללחץ... נדמה לה שהוא על הרצף... אז כאן הגיעה הדודה והרגיעה את אשתי... הכל בסדר!! אם בעלך היה אשה, הוא באמת היה על הרצף... מה לעשות שבנקודה הזו כל הגברים הם על הרצף... ואז הגיע תורי להסביר לה שנכון!! בפרקטיקה ההלכתית את שמה אותי בכיס הקטן, אבל עדיין בתכנות של ההלכה... שם אני מזיע שעות רבות מול הגמ' והטור ונושאי כלים... לא לחינם הנשים מתרגזות כשהן פותחות 'אורחות שבת' ורואות שעל כל שני משפטים כתוב: 'יש מתיירים ויש אוסרים וראה הערה...' מה הקשר?? תכלס... תגידו לנו האם מותר או או אסור?? איזה מין ספר הלכתי זה שכל רגע הוא אומר חלי 'יש אוסרים', ויש מתיירים, ונוסף על הכל גם- ראה הערה...

אז כן!! גברתי... בשביל זה אנחנו פה הגברים, אנחנו המתכנתים של ההלכה... וממשה רבינו בסני ועד שההלכה נקשה על דלת הסמינר שלך אנחנו פה הזענו כהוגן... ואכן כן!! חשוב לי שתדעי שכל הלכה שאי פעם למדת בסמינר, הרי יש אוסרים!!! ויש מתיירים!!! וראי הערה!!! אם טראמפ היה אומר את ההערה הזו... בטח הוא היה גם מוסיף, תודה על תשומת לב לעניין זה... כן... ההערה הזו היא לא רק הרבה מלל שצריך לעבור עליו... אלא אמירה כללית שזה לא טכנאות ההלכתית שהגברים צריכים להביא את המידע ו... ואיפה אתם?? מה שבטוח: מי שתחתן עם יהודי פשוט!!! קיים סיכוי שבייחס להלכות בסיסיות, יש לו יותר מיד, כי בשחרית, שמה בסוף... לפני יכל השונה הלכות בכל יום, מישוה אמר שם שתי הלכות, והוא הקשיב... ולסיום: כמובן!! שכל זה הוא רק הקדמה, למאמר הבא במשך החורף שיהיה מיועד עבור הבחורים... לחבוט בהם כהוגן שהם צריכים לדעת כל מה שיהודי צריך לדעת... אבל זה לא מוריד בכהוא זה מכבודם.

אז זהו שלא!! לצערנו הרב את המסקנות הנכונות הם לא ממהרות להסיק!! רק מה?? סתם הכפשה... סתם ניסיון נואש להציג את הבן ישיבה בנקודת החולשה... ואם זה ככה!! אז אני כאן באופן ספציפי לגופו של עניין!! עומד על ימינו לסמכו!! ולהשיב על הטיעון הזה...

ובכן: דבר ראשון: אמת ויציב!! מה שנכון נכון!!! יתכן שהחשש מוצדק!!

אני מכין אותך כלה טריה... תתכונני... תהיי ערוכה נפשית לאפשרות כזו, שיתברר שקיים מידע ומושגים פשוטים בהלכה שאת תדעי יותר ממנו... וזה מחדל!! מה שנכון נכון... **אבל מכלל ועד להוריד את ערכו בעינייך??** ממש לא!!! בחור מתמיד שהתברר שהוא לא יודע הלכה פשוטה... זה אולי יכול להוריד את ערכו בעיני עם הארץ גמור... כי מיהודי פשוט אני לא מצפה שיבין עניין... מצידו של יהודי פשוט אם אתה לא יודע להיות שוחט, מוהל, סופר, ובעל קורא, אז אתה לא רב, ולא יכול לעשות השכבה... אבל בת סמינר ? ! בת סמינר שקיבלה רקע שלם של חינוך על בית של תורה ? ! ? אם יש כמה הלכות בודדות שאת יודעת והוא לא... וזה מוריד את ערכו של בחור בן עליה בעינייך?? מצטער... אם זה מה שאת, את כנראה לא ראויה לו!! ניכר שאת לא מבינה עניין!!!

כי סליחה על השאלה... אנחנו הרי מדברים פה על בחור שלומד תשע שעות ביממה!!! ותשע שעות ביום זה הההמוון!!! רגע... מה הוא עושה שם כ"כ הרבה שעות?? מה... באמת נראה לך שאת ה-כמה הלכות בודדות שאת במקרה יודעת יותר ממנו... זה??? זה מה שהוא היה אמור לעשות מבוקר ועד ערב בישיבה והוא לא עשה?? באמת נראה לך שהסיבה שהוא הקדיש את כל חייו לתורה ולא התגייס ושלם מחירים אישיים וכו' וכו'... כל זה בשביל ללמוד את הכמה עשרות עמודים שאת למדת בארחות שבת ומבחני חוצ"ם והוא לא?? זה? זה כל הסיפור?? אז שוב!!! נכון!!! את המחדל כמות שהוא אני לא מנסה לעמעם... סוף סוף יש פה כמה עשרות עמודים בהלכות שבת או כמה רמב"ן יסודיים ומושגים ביהדות שבחורי ישיבות היו אמורים לדעת אותם... וזה מחדל!!! מה שנכון נכון... אבל באמת נראה לך שבשביל לך הוא נשלח ללמוד לכמה שנים? בשביל ללמוד את החיבורת הדקה? של השיעור דינים שמסור לך פעמיים בשבוע במשך שלושת רבעי שעה? בא נשאל בציניות: החיילים הדתיים שלא לומדים בישיבה- נראה לך שהם לא יודעים את החומר הזה? למרבה האבסורד דווקא הם כן יודעים את ההלכות שהוא לא יודע!!! ולמה?? היא היא!!! דווקא בגלל שהם לא לומדים תורה, (כמותך) אז כל מי שלא לומד תורה על בסיס קבע, הרי כשהוא כבר כן לומד משהו... אנחנו משתדלים מאוד לדחוס לו את כל ההלכות הבסיסיות שיהודי אמור לדעת... כדי שלפחות לא יכשל באיסורים... ועל זה להקל בכבודו? תני לו ארבע שעות להסתגר בחדר עם ארחות שבת!!!! והוא סוגר את הפינה הזו ויוצא משם עם כל המידע שאת 'חפרת' עליו שנה שלימה... ושוב!!! היא גופא!! דווקא בגלל שכ"כ בקלות הוא יכול ללמוד את המידע הזה, דווקא זה מעצים את גודל המחדל!! אם כ"כ בקלות אפשר לסגור את הפינה הזו... אז למה לא עשית את זה?? ואכן!!! אני בדרך לכתוב לו את זה... אי"ה לאורך החורף אני אקדיש לו מאמר מיוחד... ואני אזרוק בו מרה שהוא אמור להיות בקי במושגים בסיסיים ביהדות...

אבל אני לא אכתוב לו את זה!! רק אחרי המקדמה הזו!!! אני לא אתן שהמאמר הזה שמיועד לו, ישמש כקלף מיקוח נגדו... זה שהוא צריך ללמוד מושגים בסיסים בהלכה... זה לא הופך אותו לחסר הערכה... זה כה"כ הופך אותו למחוסר ארבע שעות של השקעה חד פעמית מתוך תשע שעות יומיות של עסק התורה בעמל ויגיעה...

--- אז רגע... אם ככה... באמת מה בחור עושה כל היום בישיבה??

אם כל המידע של הלכות שבת בשבילו, זה משהו שמסתכם בארבע שעות, אז מה הוא עושה שם כל יום שמונה או תשע שעות??

אז כדי לשבר את האוזן... אנקוט בסיפור יפה שאולי קצת ממחיש... מעשה בבחור בשידוכים שהיה לו אף למעלה... והדרישה הכי קשוחה שלו הייתה: שהוא רוצה מתכנתת שכבר מסודרת בעבודה קבועה!!! ואכן, בשעט"מ הוא זכה לסגור שידוך עם מתכנתת מהוללת... ומיד בתום השבע ברכות היא חזרה לעבודה באינטנסיביות... ואכן כל יום היא חוזרת מהעבודה ומספרת לו מה היה ואיך היה בעבודה... חלף חודש וחצי מהחתונה ויום אחד היא חוזרת ומספרת לבעלה הטרי... אל תשאל מה קרה היום... אני מגיעה לעבודה... מנסה לפתוח את המחשב... ולא!! לא נפתח... ניסיתי לשחזר... לפרמט... מה לא... ושום